

Stanowisko Konferencji Episkopatu Polski wobec planowanego przedmiotu Edukacja Zdrowotna

Dziś, gdy przez Polskę przetacza się burzliwa dyskusja o tym, czego młodzi Polacy mają uczyć się w szkole, odwołujemy się do dokumentu, który jest nadrzędny wobec innych przepisów obowiązujących w naszym kraju. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej mówi:

„Rodzice mają prawo do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniem. Wychowanie to powinno uwzględniać stopień dojrzałości dziecka, a także wolność jego sumienia i wyznania oraz jego przekonania. Rodzice mają prawo do zapewnienia dzieciom wychowania i nauczania moralnego i religijnego zgodnie ze swoimi przekonaniem” (art. 48 i 53).

W tym kontekście przygotowywany przez Ministerstwo Edukacji Narodowej, jako obowiązkowy, przedmiot Edukacja Zdrowotna jest sprzeczny z Ustawą Zasadniczą. Pomimo niektórych słusznych tematów, jak choćby potencjalne zagrożenia w Internecie czy udostępnianie wizerunku dzieci, to jednak nie można zaakceptować deprawujących zapisów dotyczących edukacji seksualnej. Wychowanie seksualne zgodnie z Konstytucją pozostaje w kompetencjach rodziców, a nie państwa.

Konsultowane rozporządzenie MEN, szczególnie dotyczące kształtu edukacji seksualnej w szkole, narusza obowiązujące w Polsce prawo, godzi w prawa rodziców do decydowania o ich dzieciach oraz zagraża prawidłowemu rozwojowi dzieci i młodzieży.

Myśląc o dobru dzieci, prawach rodziców i polskim społeczeństwie, nalegamy, by zmiany wprowadzane były w duchu dialogu, wzajemnego szacunku i z poszanowaniem prawa.

Dziękujemy rodzicom, babciom, dziadkom, duszpasterzom, nauczycielom, katechetom, opiekunom i organizacjom społecznym, które angażują się we właściwy rozwój i wychowanie dzieci i młodzieży.

Jasna Góra, 22 listopada 2024 r.

„NAJWIĘKSZYM BOGACTWEM, JAKIE MOŻEMY PRZEKAZAĆ MŁODEMU POKOLENIU, JEST WIARA!”

W tym trudnym czasie, gdy próbuje się, ponownie w naszych dziejach, walczyć z katechizacją w szkole, a zarazem gdy wprowadzane są takie zmiany w edukacji, które uderzają w najbardziej wrażliwą sferę wychowania młodego pokolenia, chrześcijanin nie może milczeć! Niech pomocą w refleksji i w podejmowaniu działania będą ważne i mocne słowa naszego wielkiego rodaka, św. Jana Pawła II.
- najpierw kilka ważnych zdań z różnych przemówień papieskich:

„Dzięki przemianom, jakie dokonują się ostatnio w naszej Ojczyźnie, katecheza wróciła do sal szkolnych i znalazła swoje miejsce i odbicie w systemie wychowawczym. Osobiście bardzo się z tego cieszę. Równocześnie jednak pragnę powtórzyć zwrot, którego często używam, bo odbija on żywą prawdę o każdej łasce, każdym darze: *jest wam to dane i równocześnie zadane*. W takim duchu trzeba ten dar przyjąć w społeczeństwie chrześcijańskim i tak go sprawować. Potrzeba tutaj dużo dobrej woli, wysiłku, wszechstronnej życzliwości ze strony wszystkich: nauczycieli, władz oświatowych, rodziców, przede wszystkim ze strony najbardziej zainteresowanych, to znaczy młodzieży i dzieci...”

Przemówienie do katechetów, nauczycieli i uczniów; Włocławek, 6.06.1991 r.

„Fundamentalnym wyrazem troski Kościoła o młodych jest katechizacja, czyli przekaz treści wiary i formacja postaw z wiary wpływających. Młodzi mają prawo tego od Kościoła oczekiwać, także od społeczeństwa, aby katechizacja dokonywała się w środowisku szkolnym. Dlatego dobrze się stało, że po tylu latach dyskryminacji lekcje religii wróciły do szkół polskich”.

Przemówienie do Biskupów polskich, „Ad limina Apostolorum”; Rzym, 12.01.1993 r.

„Młodzi ludzie są nadzieją Kościoła wchodzącego w trzecie tysiąclecie. Nie można ich zostawić bez pomocy i bez kierownictwa na rozdrożach życia i w obliczu trudnych wyborów. Trzeba wkładać wiele wysiłku, by Kościół był obecny wśród młodych. Troska o chrześcijańskie wychowanie w rodzinie jest jednym z przejawów tej obecności, która powinna się uzewnętrznić także w rozmaitych formach życia wspólnotowego w parafii i w szkole...”

Przemówienie do Biskupów polskich, „Ad limina Apostolorum”; Rzym 2.02.1998 r.

„Kościół dzisiaj w naszym kraju może bez przeszkód prowadzić nauczanie religii w szkołach. Minęły czasy zmagania o swobodę katechizacji. Wielu z was wie, ile to kosztowało ofiar i odwagi społeczeństwo katolickie w Polsce. Została naprawiona jedna z krzywd, która spotkała ludzi wierzących w czasach systemu totalitarnego. To wielkie dobro, jakim jest nauczanie religii w szkole, domaga się szczerego i odpowiedniego zaangażowania. Winniśmy z tego dobra jak najlepiej skorzystać. Dzięki katechezie Kościół może prowadzić swoją działalność ewangelizacyjną z jeszcze większą skutecznością i w ten sposób poszerzać zasięg swojej misji”.

Homilia podczas Mszy św. w Łowiczu, 14.06.1999 r.

- i obszernie fragmenty z przemówienia papieskiego podczas spotkania z pielgrzymami z Narodowej Pielgrzymki Polskiej do Rzymu, 6.07.2000 r.

„PRZEKAŻMY PRZYSZŁYM POKOLENIOM DZIEDZICTWO WIARY”

Drodzy Bracia i Siostry!

Raduję się, że mogę wraz z wami - moimi rodakami przybyłymi z Polski i z całego świata, brać udział w tej jubileuszowej pielgrzymce narodowej (...). Cieszę się, że w Roku Jubileuszowym Polacy tak licznie przybywają do Rzymu... Wszyscy ci pielgrzymi przynoszą ze sobą niedaleką jeszcze pamięć polskiego milenium - tysiąclecia chrztu naszego narodu. (...) Od tamtego polskiego milenium utrwaliła się w nas świadomość Ludu Bożego, który z pokolenia na pokolenie pielgrzymuje poprzez ten świat do domu Ojca. Tę właśnie, tak ukształtowaną świadomość przynosimy dzisiaj do bramy Wielkiego Jubileuszu, poprzez którą przechodzą w pielgrzymce ludy i narody całej ziemi.

Mając w pamięci nasze polskie milenijne przeżycia, w sposób szczególny doświadczamy, że nasza tutaj obecność jest owocem tej wielkiej, dziejowej pielgrzymki, jaką naród nasz rozpoczął, gdy książę Mieszko przyjął chrzest i wyznał wiarę w Chrystusa. Pragniemy, ażeby ten naród wziął dziś udział w tym naszym nawiedzeniu apostoelskich progów Wielkiego Jubileuszu, a wraz z nim by była tu obecna cała nasza tysiącletnia historia i kultura, począwszy od Wojciechowej *Bogurodzicy*. Chcemy zaprosić tu wszystkich Piastów, którzy zasiadali na polskim tronie, od Mieszka do Kazimierza Wielkiego. Pragniemy, aby była tutaj obecna Pani wawelska, Królowa Jadwiga, z tym wszystkim, co uczyniła dla naszego narodu i dla polskiej kultury. Wraz z nią niech wejdzie tutaj epoka jagiellońska, czas Rzeczypospolitej Trojga Narodów, okres największej świetności dziejowej naszej Ojczyzny. Pragniemy tutaj przywołać tych wszystkich, których ciała spoczywają w podziemiach Wawelu - biskupów, królów, wodzów i wieszczów - wszystkich, którzy znaczyli szlak naszych dziejów wzniosłych i trudnych, nacechowanych zwycięstwami i klęskami, aż po największy upadek trzech rozbiorów, a potem w XIX-wieczne powstania i bohaterskie odzyskiwanie niepodległości już w tym stuleciu.

Wszyscy ci ojcowie naszej historii niech będą tu dziś obecni i niech zaświadcza, iż kolejne pokolenia synów i córek Kościoła w Polsce zostawiały w dziejach trwały ślad swojej wiary, umiłowania Boga i człowieka, troski o poszanowanie ponadczasowych wartości. Niech nie zabraknie tego świadectwa o wielopokoleniowym trudzie kształtowania chrześcijańskiego oblicza nie tylko naszego narodu, ale także całej Europy. Przyjmijmy ich świadectwo nie po to, aby się chlubić, ale po to, byśmy oddali chwałę Panu, a z kolei świadomie podjęli to dziedzictwo i przekazali je przyszłym pokoleniom. To wszystko, co Polskę stanowi, niech wejdzie z nami tutaj przez bramę trzeciego tysiąclecia, która otwiera się ku przyszłości.

Przybyliście w tym Roku Wielkiego Jubileuszu w pielgrzymce do Rzymu, do grobów świętych apostołów Piotra i Pawła, ażeby poprzez doświadczenie wspólnej drogi, poprzez ofiarę ponoszonych trudów oraz szczerą modlitwę odnowić i wzbogacić swoją wiarę ich wiarą, wiarą apostołów. «Pielgrzymka zawsze była - jak napisałem w bulli *Incarnationis misterium* - ważnym wydarzeniem w życiu chrześcijan. Jest symbolem indywidualnej wędrówki człowieka wierzącego śladami Odkupiciela. Jest praktyką czynnej ascezy i pokuty za ludzkie słabości.

Przygotowuje człowieka wewnątrz do przemiany serca. Przez czuwanie, post i modlitwę pielgrzym postępuje naprzód drogą chrześcijańskiej doskonałości, starając się dojść z pomocą łaski Bożej 'do człowieka doskonałego, do miary wielkości według Pełni Chrystusa (Ef 4, 13)» (por. n. 7). (...)

Potrzeba dzisiaj bardzo światu, a także naszej Ojczyźnie ludzi dojrzałej wiary, którzy z odwagą wyznają Chrystusa w każdym miejscu i w każdej sytuacji. Potrzeba prawdziwych heroldów Ewangelii i zwiastunów prawdy. Ludzi, którzy wierzą i miłują i tę Bożą miłość zamieniają w autentyczną służbę człowiekowi. Największym bogactwem, jakie na progu trzeciego tysiąclecia możemy przekazać młodemu pokoleniu, jest nasza wiara. Błogosławiony naród, który chodzi w świetle Ewangelii, żyje prawdą Bożą i czerpie naukę z krzyża.

Mówię te słowa do was, tu w Rzymie, w Wiecznym Mieście, gdzie przyszło żyć, działać i umrzeć świętym apostołom Piotrowi i Pawłowi. Wiara wypełniła ich życie do końca. Dzięki niej Piotr nie uląkł się krzyża, a Paweł miecza. Stali się potężnymi świadkami Chrystusa i to ich świadectwo trwa po wszystkie czasy i przynosi owoce. «Wszystko bowiem co z Boga zrodzone, zwycięża świat; tym właśnie zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza wiara». Niech te słowa z Pierwszego Listu św. Jana (5, 4) towarzyszą wam, gdy będziecie przekraczać Drzwi Święte w Bazylice św. Piotra i w pozostałych bazylikach patriarchalnych. Na grobach męczenników wiary wypowiadamy dzisiaj nasze *Credo* i pragniemy wyznać z mocą, że «Jezus Chrystus jest Panem - ku chwale Boga Ojca» (Flp 2, 11).

«Obok krzyża Jezusowego stała Jego Matka» (por. J 19, 25). Pod krzyżem umierającego Jezusa jest obecna Jego Matka. Jego najdroższa Matka, która do końca jest Mu wierna. Jej obecność, Jej «stanie» pod krzyżem świadczy o niezłomności i niezwykłej odwadze, jakie wykazuje w tym decydującym momencie. W dramacie Odkupienia rozgrywającym się na Kalwarii oparciem dla Maryi jest wiara... Maryja pozostanie dla nas, dla całej ludzkości wzorem doskonałym takiej właśnie wiary, która nie zna lęku ani kompromisów, która nakazuje od wewnątrz trwać do końca, aż po krzyż.

Prośmy Bogurodzicę Dziewicę, Królową Polski i Panią naszą Jasnogórską, aby wyjednała nam u swego Syna wiarę dojrzałą i bogatą, żebyśmy mogli nią promieniować i dawać świadectwo; wiarę żywą, wyrażającą się w życiu i kształtującą naszą codzienność; wiarę twórczą, zdolną przemieniać nas samych oraz świat, w którym żyjemy. Niechaj dopełni ją miłością, uczyni wrażliwą na znaki czasu i na potrzeby bliźnich. Błagajmy Matkę Syna Bożego i Matkę naszą, ażeby wyprosiła nam łaskę wierności Bogu, Krzyżowi, Ewangelii i Kościołowi na trzecie tysiąclecie, które otwiera się przed nami. Oddajmy się pod Jej obronę, abyśmy po wszystkie wieki zachowali nieskażony skarb wiary świętej.

«Z dawna Polski Tyś Królową, Maryjo! Ty za nami przemów słowo, Maryjo! Miej w opiece naród cały, który żyje dla Twojej chwały, Niech rozwija się wspaniały, Maryjo!»

INTENCJE MSZY ŚWIĘTYCH

13 - 26 stycznia 2025

PONIEDZIAŁEK, 13 stycznia

7.00 – Za śp. Romę Bednarską

WTOREK, 14 stycznia

7.00 – Za śp. Clare Geens

7.00 – Za śp. Marię Włodarczyk z intencji wnuczki Pauliny z rodziną

ŚRODA, 15 stycznia

7.00 – Za śp. Wiktorię Kania (52 r. śm.) i męża Franciszka

7.00 – Za śp. Edwarda Mastalerza z intencji siostry Aliny

CZWARTEK, 16 stycznia

7.00 – Za śp. Romę Bednarską

7.00 – W intencji Bogu wiadomej

PIĄTEK, 17 stycznia – św. Antoniego, opata

7.00 – Za śp. Marię Włodarczyk z intencji Józefy Smętek

7.00 – Za śp. Edwarda Mastalerza z intencji siostry Anny z mężem

SOBOTA, 18 stycznia

7.00 – Za śp. Małgorzatę Jamróż (40 r. śm.)

18.00 – Za śp. Tadeusza Pudlika (18 r. śm.)

18.00 – Za śp. Franciszka Windaka, żonę Agatę, syna Marcina

II NIEDZIELA Zwykła, 19 stycznia

7.00 – Za śp. Pawła Braś (11 r. śm.), ojca Stanisława i zmarłych dziadków

9.00 – Za śp. Julię Oleś (42 r. śm.), męża Józefa, synów Edwarda i Józefa, zięcia Władysława

11.00 – Za parafian

11.00 – Dziękczynna z okazji 90-tych urodzin Józefa z prośbą o błogosławieństwo

11.00 – Za śp. Stanisława Wronę (27 r. śm.) i zmarłych rodziców

16.30 – Za śp. Bolesława Salawę (20 r. śm.), wnuczkę Agnieszkę i zmarłych z rodziny

PONIEDZIAŁEK, 20 stycznia

7.00 – Za śp. Marię Włodarczyk w 30-tym dniu po śmierci

WTOREK, 21 stycznia – św. Agnieszki

7.00 – W intencji babci Heleny

ŚRODA, 22 stycznia

7.00 – Za śp. Edwarda Malca

CZWARTEK, 23 stycznia

7.00 – Za śp. Marię Włodarczyk z intencji rodziny Kowal

PIĄTEK, 24 stycznia – św. Franciszka Salezego

7.00 – W intencji Bogu wiadomej

SOBOTA, 25 stycznia – Nawrócenie św. Pawła

7.00 – Za śp. Marię Włodarczyk z intencji sąsiadki Krystyny, Natalii i Moniki

18.00 – Za śp. Józefa Tylka (6 r. śm.), żonę Helenę, Annę i Helenę Baran,
Stanisława Żelaznego

18.00 – W intencji Bogu wiadomej

III NIEDZIELA Zwykła, 26 stycznia

7.00 – O powrót do zdrowia

9.00 – Za śp. Rozalię Stachura (40 r. śm.), męża Franciszka i córkę Stefanię

11.00 – Dziękczynna z okazji 30-tej r. ślubu Jacka i Wiesławy Łukasik

11.00 – Dziękczynna z okazji 80-tych urodzin Zofii

16.30 – Za parafian

PRZYPOMNIENIE ws. INTENCJI MSZALNYCH

Od października prawie wszystkie intencje mszalne na 2025 r. zostały zajęte (zwłaszcza te na niedziele i na msze wieczorne w tygodniu). Cały czas jednak można zamówić „na bieżąco” intencje mszalne w zakrystii, w miarę wolnych miejsc – najdalej na trzy tygodnie do przodu. Takie „wolne miejsca” są w informatorze zapisywane: *w intencji Bogu wiadomej*. Jeśli jest jakaś pilna potrzeba (np. o zdrowie czy jubileuszowa) – zapraszamy.